

Choroby skóry bydła mogą się rozwijać na tle rozmaitych czynników. Powodują przeróżne dolegliwości - od mniej dotkliwych po bardziej uciążliwe.

Większość schorzeń u krów rzutuje na ich produktywność i przede wszystkim dobrostan. Podobnie jest w przypadku rozwoju jakiejkolwiek choroby skóry bydła. Powodują one bowiem często dokuczliwe swędzenie, uszkodzenia skóry i zmiany skórne. Dotknięta taką jednostką chorobową krowa może się drapać, co niejednokrotnie prowadzi do powstawania ran. Wiąże się to oczywiście z dyskomfortem i może przekładać się na ilość produkowanego mleka. Profilaktyka schorzeń skóry bydła ma znaczenie również dla zdrowia obsługi, ponieważ niektórymi problemami skórnymi mogą zarazić się również ludzie, np. grzybicą.

Co powoduje choroby skóry u bydła?

W otoczeniu zwierząt rozwijają się rozmaite drobnoustroje, grzyby oraz owady, które mogą przenosić się na powierzchnię skóry krów. Wraz z sierścią jest ona bowiem pożywką dla takich organizmów, jak chociażby w przypadku pasożytów zewnętrznych (tzw. ektopasożytów), takich jak wszy, świerzbowce czy też wszoły. Choroba skóry u bydła powstała na tle grzybiczym to np. trychofitoza, częste schorzenia powodowane przez pasożyty to świerzb, wszawica, wszołowica, a pojawiające się na tle wirusowym - np. choroba guzowatej skóry bydła (LSD), z kolei na tle bakteryjnym - np. gronkowiec złocisty. Problemy ze skórą mogą wynikać także z nieodpowiedniego żywienia.

Uciążliwe ektopasożyty

Świerzb u bydła może być spowodowany przez roztocza: świerzbowca pęcinoowego (*Chorioptes bovis*) lub świerzbowca drążącego bydlęcego (*Sarcoptes scabiei bovis*). Pierwszy z wymienionych gatunków pasożytuje na powierzchni skóry i żywi się złuszczonego naskórkiem. Objawy choroby wywołanej przez świerzbowca pęcinoowego to znaczne złuszczenie naskórka, natomiast wraz z nasileniem się choroby

Problemy ze skórą mogą wynikać także z nieodpowiedniego żywienia. Fot. Adobe Stock

na skórze pojawiają się strupy. Z kolei, jak sama nazwa wskazuje, świerzbowiec drążący bydlęcy drąży w skórze korytarze. Wiąże się to z uciążliwym świądem, który potęguje ślina i odchody pasożyta. **Świerzbowce powodują powstawanie ran, strupów, krzepnącego wyięku, a sierść wypada, przez co tworzą się wyłysienia.** Rany spowodowane przez inwazję świerzbowców mogą ponadto stwarzać idealne warunki dla infekcji bakterii ropotwórczych. Nieleczony świerzb przyczynia się do obniżenia przyrostów u opasów oraz wydajności bydła mlecznego.

Choroba guzowatej skóry bydła

Choć do niedawna to schorzenie nie stanowiło zagrożenia w Polsce, to od czasu pojawienia się przypadków w Grecji w 2015 r. stała się ona realnym zagrożeniem w innych krajach europejskich. Choroba guzowatej skóry bydła (LSD, z ang. *Lumpy Skin Disease*) jest powodowana przez wirusa z rodzaju *Capripoxvirus*, z rodziny *Poxviridae*. W grupie wysokiego ryzyka są cielęta oraz krowy będące w trakcie laktacji.

Wniknięcie wirusa do organizmu powoduje powstawanie zatorów i zakrzepów, co prowadzi do martwicy, obrzęków skóry oraz do postępującego niedotlenienia tkanek. Przebieg choroby guzowatej skóry bydła jest ciężki. Pojawia się wysoka gorączka (40–41,5°C), a podwyższona temperatura może utrzymać się nawet 2 tygodnie. Gorączce może towarzyszyć: silne łzawienie, zmętnienie rogówki, nieżyt nosa, wzmożone ślinienie. Ponadto obserwuje się utratę apetytu, zmniejszenie mleczności, apatię i postępujące wyniszczenie organizmu. Choroba guzowatej skóry bydła powoduje duże straty ekonomiczne.

Skóra krów pod lupą

Czochradła pomagają utrzymać czystość sierści i skórę w dobrej kondycji. Nie można jednak zapominać o ich konserwacji – myciu i

W przypadku większości chorób skóry bydła trzeba mieć na względzie, że gdy pojawi się ona u

dezynfekcji. Fot. Adobe Stock

jednego osobnika, łatwo może rozprzestrzenić się na większą liczbę zwierząt. Należy pamiętać, że krowy szybko mogą się zarazić jedna od drugiej chorobą skóry, np. poprzez kontakt chorego zwierzęcia ze sprzętem – przykładowo z czochradłem. Ważne jest więc również zwracanie uwagi na kondycję skóry krów wprowadzanych do stada. Jak w przypadku prawie każdej jednostki chorobowej, higiena stanowisk i zwierząt jest tu nie do przecenienia.

Dobra rada!

Regularnie sprawdzaj skórę krów. Dbaj o czystość otoczenia zwierząt, ściółki i sprzętu. Stosuj bezpieczne preparaty do dezynfekcji powierzchni i czochradeł w oborze.

Źródła

- Bartnik A. (2019). „Swędzący problem”: rzymscy weterynarze w walce z pasożytami zewnętrznymi. *Wieki Stare i Nowe*, t. 14 (19), 37-57.
- Brochocka A., Szczukowska H., Kasprzak J. (2014). Retrospektywna ocena zachorowań na świerz (scabies) – obecnie nie rejestrowanej, a w przeszłości najczęściej notowanej pasożyty na terenie Polski. *Problemy Higieny i Epidemiologii*, 95 (1), 62-66.
- Jaśkowski J.M., Gehrke M., Herudzińska M., Kierbić A., Kmiecik J. (2017). Choroba guzowatej skóry bydła – nowe niebezpieczeństwo?, *Przegląd Hodowlany*, 2, 13-16.